

מסורת הש"ס

כ.

העדה

מעוֹת שִׁנְמוֹצָאוֹ פֶּרֶק שְׁבִיעִי שְׁקָלִים

קרבו

(א) וירבולמו ע"ז פ"ב הל"ט, (ב) ע"י
 ג"מ כ"ד, (ג) שם פ"ב הל"ט, (ד) שם
 ובעליוס הנספח לצבלי רש"י,
 וקדושין ה"א, (ה) ממוח ע"ג
 ב' ג' ד' ו"ה, (ו) ע"ד קדושין ה"א
 (ז) דברי רבינו המחבר מעורבין
 וכלל ומוסיק דבכל מידה חלילה
 לפסוקה משפיקין כגון או הוה
 זכר וכן שנה י"א לטקס שפאס
 הוה וכן ד' לא שפיקין ואח"כ
 לזה"ד וירבולמו וכו' ד' מיון
 שוה תנאי ב"ד אין או מוד
 ואח"כ תנאי ליון ד' המשה
 ממשיכין או מוה"ס וכו', (ח) י"ל
 א"ס לרישה שני קמי"א או דקני
 כקדושין תחת,

עין משפט
נר מצוה

יב א מ״י פקד ו מגוללה הלכה
ג טוש״ע ח״מ סימן קנט
 טק״ז
יג ב מ״י פקד ד משמיעה
 הל״ח טוש״ע י״ד סימן א
 טק״ח
יד א מ״י פקד ו מפסמ״ק
 הל״ח
טו ד מ״י פקד א ממע״ק
 הל״ה ופ״ד משקלים
 הל״ג
טז ה מ״י פקד ד משקלים
 הל״ד
יז ו מ״י פקד א מתמידין
 הלכ״ב
יח ז מ״י פקד א ממשלה
 הל״ו
יט ח מ״י פס״ב הלכה ה :
כ ט מ״י פס״ב מעלי המקדש
 הל״ט

נוסחת הבבלי

(א) וחטפתה נמייה וטלקתה
חזר אול צעי מסבינה כו' ההוא
תחותיה גימי שטף כו' נקויה
(כי קא) אישטכה בכנישתה דסולי
כו' דתני ר"ש צ"א כו' א"ר מונא
קומי דר' ואנא חממי כו':
(ב) מביא נסכים כו':

הגהות הגר"א

[א] בל ספקה נדפסה מחלף
גרסא ומוצגתה מחלף יד
א"ל שכלתם באין מן הרמ"ם
וען הקדמות' ר' שמשעל דבר
אמר ללא אדמו"ר וזכר
שמואל מילא תולין וחזר ועשה
אחון עמל' א"ל א"ל ר' יעקב
ר' אהל וזין א"ל מוד' א"ל יעקב
שנא' א"ל ר' הוה א"ל וז' מוד' א"ל
ר' יוחנן אומר' ללא א"ל ועל
קדשים א"ל הלוי' כן א"ל
הרוב א"ל דבר זכר' עמל' א"ל
ר'ר קטות וכו' שמשעל א"ל
על' רכח דלח א"ל ממ' מנא
צ"ד על' הרוב' דקדו' עולות
כ' א"ל ממ' א"ל מנא' צ"ד
על' האדו' דקדו' עולות
ל"א' ע"י מנא' א"ל מנא' ג'
מנא' וז':

ציון ירושלים

ועל הקינן הפסול. עי'
מו"ט ובתוספות שם ובמחכ"ת
אשתמטתיה ש"ס ערוך סוטה
דף ח ואמרי דאתון וקיימין
אקורבניא וכ"כ הרמב"ם

גליון הש"ס

[א] ע"י תוספות חולין דף נ"ה
ע"כ ד"ה אסוקי וצ"ע: [ב] ע"י
ווס' ב"מ דף כד: ד"ה אחא
חסי' ברכות א"ה בתיקוף בית ד'
שער ד' [ג] ע"י תוספות ויחזקאל
מותר להקריבו לפסחו כן הוא
לשון הר"ע"כ ויחזקאל שמוע' ד'
לעזמו ועי' בתיקוף וצ"ע דהא
אין מוכר אלא הולאת הדבר
מכרות לרשות ע"י ב"מ ח"מ
ס' קפ"ב וס' מ"ה מהר"ש
ס' צ"ג תעשרות וזהו ונראה מ"ן
ונשיבתי משיבתי התעשר דיון:

[illegible]

דברים עולום. שאז חולן
 יורשלים וזכר עזרים שבירושלים
 נקבות ורוב שגלים: **הראו**
 ה מן הכדשים או מן העזים
 תר להקרין לפסח: **קודם**
 שעה שמחילין לדרוש צהל'
 את פסח: **ממשיגין** או
 ומ או שלמים היו ממשיגין
 ה משלו שלשה עשרים לפר
 ועשר: לכבש: **מניחין** או
 להחליץ בנסים: **שעה**
 ואזיל: **נרי שנה** עולום.
 נכרים נודים נדרים ונדרות
 שחם: עשירית הארפה שכהן
 מחיה דבור מחיה ומחיה

צבור. בגמ' מפרש טעמיהו
שלימה היתה קריבה. כשהיא
או משל יורשים לר"י עשרון
ואחז' עשרון ובגמרא מפרש
ז' נאותים בזה. דוקא לאחילת
חולין אפילו אותן הנאכלין
הקרבנות על השובע אין
יהיו מועלין בנאפרה. בגמ'
הקינין הפסולות. המחזיזין
ונחמני לשופר וצ"ד לוחמין

[illegible]

זכרים כולן עולות ואם רובן
 יין מן הזכרים. נמי וא"כ אף
 אף לחולין. ע"מ שיחזרו להיות
 ל"ל דאף זה מן הקושיא אף לר"י
 אושעיא ל"ק ומשני דתניא ב"ד

משנת אליהו

[illegible]

והוא דאמר מוציא לחולין וחוזר
בבמזיד אין מתחלל ולא ניהא
אחד למכור להם תקנתם יתחללו
נחות (ק) בצעלי מומין שנפדו
וצריים עולות. דיניכר שהוקדשו
י"ס. דאזלינן בתר רובא שבודאי
אנחנו לרשותו והו' קב"ו' בשביל אה

שטן וזו אשתי אומר הדראשן
 שטן וזו וילע האדם הוא לחזור
 ששאל ונתאורו אח"כ: **הקדמה**
 ילא רוממי חבלי עיר ששמה חבלי עיר
 שלם ה"ל שטן
 ברחוב של עיר ש
 חסד מושיע לשם
 הכריז: **חולין**
 ההוא היו הרוב
 אח"כ שהיה הרוב
 עיניו דגובע: **ויס**
 והיו שם רוב יס
 ולא אקרי מוטוס
 לעלוי **ויס**
 וכדן המירוהו
 לפי **ויס**
 מואלין שפליט
 א"ל אחת אס
 לעלוי ורבי יונה
 ששמה מואלין
 שריס מואלין
 ש"ס קמאר אס
 מן המפסוקים
 חלבה ב מה
 עולות וזו
 לפסחים: **זכר**
 פסחים והמואלס
 לרגל שלמים
 פסח ואדם ומ
 מואלין: **מואלס**
 אומר עד שיבא
 ושני עשרים ל
 וקוהין: **קדי**
 דברים: **קדי**
 דרשנין איש איש
 כהנא: **קדי**
 וזל חתניו ד
 וזל חתניו ד

ירושלם
לכל
יהודה
ל' יום
(ב)מביא
יבורחין
ה"ש
ששלח
משל
והניח
ם לאו
שבת
יהודה
המלח
הפרה
ש יהוה
הקניין
ארבה
ואומרים
זן אחר
זבחי
ננקבות
אותן
ות

ע"פ דמחנ"י א"ס רוב צהמות שני
ן שלמים: ופריך ואין השלמים
ים הן: ומשני כיצד הוא עושה
עכ"פ מקריבה ע"ג המזבח ויו
ו' אלא שמוציאן לחולין א"כ אף

[illegible]

לִּין הַלֵּךְ קְדוּשַׁת הַגּוֹף גַּמִּי מִיֵּשׁ
בְּקִדּוּשֵׁי (ג. ד.) וְקִי"ל כּוּמִיָּה ד'
מִכָּאֵל וְזָכְרִים בְּסִפְקָא דַּה"ג וְיִרְיָ
וְטַמְאָה וּפְדָה בְּעֶרְכָּךְ וְאִמֵּר מִרְ
וְלֹא הוֹלִיבִין בְּזָן אַחֵר הַרּוּב אִם
הַזְכָּרִים: אִם רּוּב נִקְבּוּת וְזִבְחִי
זִין חֻנָּה אִמָּה לַהֲיִימָה הַקֹּדֶשׁ לַפֶּסַח

מִתּוֹךְ הַהֵרָא אֵלֶּךָ רַב אֶסּוּר
וְהַטְּעוּנוֹ מִמֶּנּוּ וְהַשְׁלִיכוּ מִתּוֹכָהּ
שֶׁמֶן וְנִיחַל שֶׁעַד נִדְוֶה שֶׁל עֵץ
וְעִיקָא. מִיָּן קִנְקֵן נִמְלֵא צְבִיטָא

וַיִּתֵּיהָ בְּגוֹ נְהָרָא וַאֲנִינְשָׁא
וַיֵּנָא אִמְרָ לִיהָ רַב אֶסּוּר
וְנְהָרָא ⁽⁵⁾ וַאֲיִיתָ חוֹרֵר
וְהוּא מוֹחֵלֵךְ בְּשׂוּקָא כִּי
נִפְתְּתִיהָ מִיָּנִיהָ וְטַלְתְּתִיהָ
רַב אֶסּוּר לָךְ דְּנָא אֵל
וְטַלְתְּתִיהָ וְנִסְבָּח הַחֲזוֹר
וְעוֹבְדָא קוּמִי ר' יִצְחָק
וַיֵּי אֵי קִיטְרִיהוֹן קִנְוִינְקִהָ
וְעוֹבְדָא קוּמִי רַבִּי יוֹנָתָן
עֲבִידְתֵּיהוֹן גְּדִי ⁽⁶⁾ צִלִּי
וְחִתְרִיהוֹן מִשּׁוּם שְׁנֵי דְבָרִי
בְּמַלְכֵי דְרִבְרִים מִשּׁוּם
הַחֲרִי מִדֵּי הַגֵּימִים מִשּׁוּם
יִסְרָאֵל גְּדוֹלָה וּמִפְּלִגְמֵי
שֶׁהַבְּעִלִּים מִתִּיַּאשְׁוּן כִּי
מִשּׁוּם שְׁחִיטָה נִכְרִי וְנִכְרִי
וְנִכְרִי אִשְׁתַּחֲבָה בְּפִינְוֹ
מִשּׁוּם מִצִּיָּאָה דְּתֵינִי וּמִשּׁוּם
מִשּׁוֹנֵת הָרִים וּמִשּׁוּם
וּמִפְּלִגְמֵי גְדוֹלָה הַחֲרִי
וְיִיַּאשְׁוּן מִתּוֹךְ מִשּׁוּם רַבִּי
נִכְרִי וַאֲשִׁתְּכָה מִן
ר' יוֹסִי וְאַנֵּן הַמִּיּוֹרִין
מִשְׁכָּח לֹא נִסְבַּח רַבִּי
אִמְרָ הַלּוּאִי כִּד נִשְׁכַּח
אֶפְסִלֵּן כִּי אִשְׁכַּח וְלֹא

שנמצאת (ב'המה) ועד מברל עדר וכמ' נקבות זכרי שלמים (א) לפסוקים עד שהר' נ' את מוצאי עד שהר' ו להיות מניחין אותה נסכיח באין משל צבור (כ) וזה אחד מה' ושלח עמה נסכים קר' של צבור וכן 'גר נסכים קריבין משל ותנאי ב"ד הוא על כ' ריבה משל צבור ושלמה היתה קרובה הכהנים נאותין בהן אפרה ועל הקנין הפס' (ו') ו'ס' אומר המספ' סולות: גמ' לאר' המספ' קן שנו א"ל רבי יהוש' בקדשים אלא הילכו ים עולות אם רוב נק' באין מן הזכרים ומוציא לחולין וחוזר ועי'

עליון:
יש שם
שהיו
לוקח
שהיה

רוז זכרים עולות.
נקבות אף זכרים
זכרים נישוא שמא
עולות ואין זה חטא
קשיא כיכל הוא עוש

נכרי וקפס לא"ל מרי
המקוילן וישלש
התלמודים ויבירולמי
וינאקר ביקח פס
הכרוזן וז מבר לאחרי
מחאהו נכרי דוגמא
לאמקוילן וזאחרי
בכק"פ שחבר שחבר
דגרי"ל הספרי מושב
קיומאנה דר"י תנאי
קדוש עירובי בקדושי
הקדש דוגמא מחמת
ולא מחדש דסמחה
ישלש דסוגין הכא
וכי כ"ו עמוד וחסני
מודר כר מדכ"מ מועד
מ"ח (פ"ח) א"ר
ז"ל

ויל אלל הכא קמכוין לאפוקינהו
הכי בלחוד ורבי יהודה פליג
לשלמים על מנחיל צ"ד שאם יאב
חללן תמימין שנאמר אם צבה
כה למקן הקרבתה של צבה
שו אלל לעולות שאין צאים אלל

ופלא מידו והכל נז חזר ורעה אס
 וקזק טעון בשר בלא טעם ששמו
 נלקחו ממנו אכלה: גינא. נה
 לכן סימן בקשרים מותרים:
 כעי משיגה אס
 ליה חזר כעי מי
 אמר ההיא שמי
 תחתיה דר^ה בר
 א) אתא דייטא
 מיסבינא ^ב א"י
 דנבילה הוות מש
 גינאי שמך זיקון
 ואמר יתכמון
 כננישתא דבול
 יתכמון סקורי
 באסרטי דגופתא
 מציא ומשום
 דתני^א "המציל
 ומשונת הגהר ו
 הרי אלו שלו מ
 רוב מהלכי דרכי
 דבית רבי ענינ
 והתירוהו משום
 רוב מהלכי דרכי
 הגים מיד אר
 מאסרטיא גדול
 מפני שהבעלים
 משום ג
 וסי א"ר מנא ק
 א"ל את אין הוו
 לא אמר כן אלא
 פיוסא ולגוה
 חלבה ג מח
 רוח זכרים עולו
 אומר הראוי לפ
 בראשונה היו מ
 נסכים ו
 עמה) נסכים ו
 התקינו ב"ד שיו
 ו' דברים התקני
 עולו מכוניות ו
 ואם לא קריבינ
 זכרים אם יש
 קריבין משל צ
 זכרים

אומר 'משל יורש
ועל העציר
שלא יהיו מועלין
באות משל צבוח
הוא מספק את
אמר לבא' בדר
לו לאדם צא ומו
הרוב אם רוב
שלמים ואין הש
כיצד הוא עושה

[illegible][illegible]

תקלין הדרתין
 אם מן העין והחמור עליהן;
 יסוף רחץ בשר בזהר ונפל לנח
 ליקחה מהנשר: **הפיו שטף מן**
 רחל בשבר הארץ שטף מהר הרוב
 ונפא: **מה ששמה דיה:** ו
 ציונה: **למה האדם ליקח הבשר**
 ונפא: **השמים היתה עטורה** ו
 יסוף ונקחה זה הבשר וכל כך
 מהמקלים: **גויאל** שם נהר
 ויקין: **נודוס** שם לין: **קשרי**
 הנודוס אם שלחן הוא והבין
 מימידי בצבר שנתלך בנשר:
 ונפא: **אחור** שחורו ומהרר
 ונפא: **אחור** שחורו ומהרר

[illegible][illegible]